

STATIONSgebouw

'De rails lopen nog door de tuin'

Waar miljoenen reizigers jarenlang hun kaartjes voor de trein kochten, is nu Pavarotti Delft verzezen. Horeca in het oude station, 'met respect voor de historie'.

Peter van de Stadt
Delft

In en rond het monumentale voormalige stationsgebouw herinneren veel details nog aan het spoorverleden. Zo hebben de oorspronkelijke granieten bielzen die aan de rand van de perrons lagen nu een plek gekregen bij het terras van Pavarotti, aan de kant van de tuin. „Miljoenen voeten hebben hierop gestaan. Dit is pure historie, net als de oude spoorrails die dwars door de tuin lopen”, vertelt René Bogaart. De horecatycoon uit de Haagse regio, vader van zes kinderen en eigenaar van zaken als Volle Maan en Gina in Leidschendam en Clooney en Pavarotti in Zoetermeer, is voor het eerst actief in Delft.

Hij hapte toe toen de nieuwe eigenaar van het oude stationsgebouw met de karakteristieke torentjes en gevels, Open Development, bij hem aanklopte. Toen Bogaart ging kijken raakte hij naar eigen zeggen 'direct verliefd op de locatie'. Hij zag de potentie, de mogelijkheden.

Bogaart: „Ik had op dat moment niet zoveel met Delft, ik kwam er bijna niet. Eerlijk gezegd was ik in eerste instantie niet zo enthousiast, ook omdat ik regelmatig word benaderd om ergens iets te realiseren. Maar ik ben toch in Delft gaan kijken en de rest is geschiedenis.

Pavarotti Delft is binnen 1100 vierkante meter groot. Binnen zijn 450 zitplaatsen en buiten nog eens 200. Dat maakt de zaak bijna dubbel zo groot als Pavarotti Zoetermeer. „We hebben de zitplaatsen wel in-tiem proberen te houden, met behalve gewone tafels ook aparte zitjes”, schetst Bogaart.

In de zaak is genoeg te zien. Zo hangen boven een lange rij tafels allemaal opvallende lampen. Het blijken omgekeerde vergieten te zijn. En Bogaart, man van de details, is de toiletten niet vergeten. Er zijn een invalidentoilet en een toilet met ruimte om baby's te verschonen. Ook aan de kinderen is gedacht, want bij de heren hangt één urinoir lager dan de anderen.

Bogaart toont de buitenkant van het oude station, nu overkapt. Het bovenste deel van de muren is nog in de oorspronkelijke staat, de rest heeft een nieuwe, aardse kleur gekregen. Dit na goed overleg met de

Delftse monumentencommissie, benadrukt Bogaart, die toegeeft dat de realisering van het project in eerste instantie niet zonder slag of stoot ging.

Hij heeft menig gesprek achter de rug met mensen van de gemeentelijke afdeling bouw- en woningtoezicht. „Ik heb de monumentencommissie in eerste instantie onderschat. Mijn eigen fout. Ik dacht dat ze me wel mijn gang zouden laten gaan. Tenslotte investeerde ik veel geld in een monument dat al jaren leeg stond. Maar dat was te gemakkelijk gedacht. Op een gegeven moment werden we door de commissie gewoon tot stoppen gedwongen.”

Pizzaverkoper

Dat had er volgens Bogaart ook mee te maken 'dat ze mij niet kenden'. „Ze dachten dat ik een of andere pizzaverkoper was die het oude station wel even ging afbreken. Ze wilden veel meer respect voor en gevoel bij het voormalige monument. Ik heb mijn excuses aangeboden en ben weer terug aan tafel gekomen voor overleg. Daarna heb ik Job Roos erbij gehaald. Dat is natuurlijk een heel gerenommeerde architect. Toen ze dat hoorden, was het pleit eigenlijk al beslecht. Ik liet met de keuze voor Roos zien dat het mij ernst was. Dat ik een schitterend

ontwerp wilde met respect voor de structuur van het oude stationsgebouw.”

Bezoekers van Pavarotti Delft betreden de voormalige stationshal met loketten. Nu pronkt daar een grote wijnbar. De 'loketten' keren echter terug als uitgiftepunten voor de erachter gelegen open keuken.

Op de zuilen hangen computerschermen voor de bestellingen. Daarboven prijken vijf opvallende tegeltableaus, 'Italiaans' versierd met afbeeldingen van onder meer wijnglazen, pasta's, druivenranken, een Vespa-scooter en een Fiat 500. Dat alles in Delfts blauwe kleuren. Op de tableaus zijn ook onderdelen te zien van treinen. Zo pronkt op

het grootste tableau een zogenoemde 'hondenkop', met in grote blauwe letters de naam van het etablissement erboven.

Kunstwerken

Bogaart: „Mooi hè, dat we op verschillende plekken laten terugkomen dat je hier in een voormalig station bent. Het zijn Delfts blauwe kunstwerken van José den Hartog, speciaal voor ons gemaakt. En we hebben het originele kunstwerk dat al die jaren aan de muur van het station hing ook laten terugkeren in de zaak. En dat schitterend gestucte oude plafond, dat is natuurlijk een cadeautje. Net als de gewelven die onder de centrale hal liggen en die

René en Don Bogaart in een deel van het restaurant, waar onder meer 'vergiet-lampen' hangen. „Het is groot, maar we hebben geprobeerd het intiem te houden.”

FOTO'S FRED LEEFLANG

De achterzijde van Pavarotti, met het terras en de gemeentelijke tuin met 120 verschillende soorten planten.

je straks kunt zien door een glazen plaat voor de wijnbar. Dan zie je daar zo onze biertanks liggen.”

Bogaart heeft er ook bewust voor gekozen om heel veel elementen uit de historie van het stationsgebouw op de een of andere manier te laten terugkeren in Pavarotti. „Daarom is de centrale hal van het station, waar miljoenen reizigers naar binnen kwamen, ook de ontvangstruimte en de plek van de wijnbar. En zoals gezegd krijgen de mensen via de voormalige loketten nu hun eten, afkomstig uit de open keuken. We hebben echt geprobeerd het verleden met het heden te laten samengaan.”

Pasta

Naast de open keuken pronkt het 'pasta-laboratorium'. Gasten kunnen daar zien hoe de pasta vers wordt gemaakt, van deeg maken tot het uitrollen in de machine tot de gewenste pasta-vorm.

Waarop een enthousiaste Bogaart voorgaat richting de serre en het overkapt buitenterras, met uitzicht op de opvallende achterzijde van Pavarotti. Hier staan enorme, ronde plantenbakken met daarin 120 verschillende plantensoorten. Hier kun je door een glazen koepel kijken naar de ondergrondse fietssenstalling. En daar weer onder rijdt de trein door een tunnel.

ARCHITECTEN

Centrale hal weer als hart

Het befaamde architectenbureau Braakma & Roos maakte het ontwerp voor de transformatie van het stationsgebouw tot Pavarotti Delft. Op de website van het bureau wordt het project uitvoerig beschreven. 'Het open karakter van de horecabestemming maakt het mogelijk de oorspronkelijke hoofdopzet van het gebouw opnieuw te benadrukken. De centrale ontvangthal zal straks weer het dynamische hart van het station zijn, met een bar en een open keuken. In de voormalige wachruimten kan men lunchen en dineren en de achtergevel zal een tweede voorzijde worden met een terras en een nieuwe eigentijdse 'perronoverkapping', als knipoog naar het verleden. De verdieping en de kap van het gebouw, gebruikt als dienstwoningen van de stationschef en -opzichter, worden getransformeerd tot lichte werkruimten, ontsloten door een eigen entree. In de voormalige entreehal zullen de oorspronkelijke, gestucte cassettenplafonds uit 1885 weer goed zichtbaar zijn', klinkt het lyrisch.

Het terras eindigt bij twee grote trappen: feitelijk de entree van Pavarotti aan de achterzijde, de kant van de Coenderstraat. „Dit is toch een schitterende, gemeentelijke tuin, zeker in het voorjaar en de zomer. We gaan ook nog klimplanten aanbrengen. Het moet een oase in Delft worden.”

Hij heeft aan de zijkant van het terras ook aan de rokers gedacht. Een plek in de open lucht, maar wel overdekt en met verwarmingsselecties. En rond het hele pand hangen beveiligingscamera's. „Details, details, details. Ze zijn zo belangrijk.”

Manager van Pavarotti Delft wordt Don, de 21-jarige zoon van Bogaart. Hij heeft inmiddels binnen het concern van zijn vader, Big Horeca, al de nodige horeca-ervaring opgedaan. Dit wordt zijn eerste echte klus. „Ik heb er vreselijk veel zin in. Zenuwen? Nee, dat niet. Wel gezonde spanning. Het is natuurlijk supergaaf om al zo jong zo'n geweldige uitdaging te krijgen. Om hier een succes van te maken, een nieuwe zaak te beginnen op deze prachtige plek.”

Pavarotti Delft opent maandag de deuren en is zeven dagen per week geopend. Alleen komende kerst niet. René Bogaart: „Dan zijn we voor een keertje dicht omdat de voorbereidingstijd te kort is.”

“
We hebben geprobeerd het verleden met het heden te laten samengaan

—René Bogaart